

Het Leopold II debat ... Geef ons meer 'zuurstof' in deze Coronatijd, voor betere inzichten, voor waarheid, gerechtigheid en respect.

Sedert de prille maanden van 2020 is de ganse planeet, met inbegrip van de Westerse wereld, als het ware bevangen in een beklemmende sfeer.

Een nooit gezien virus dat vooral de luchtwegen aantast is uit China overgewaaid en bedreigt gaandeweg het sanitair welzijn van de ganse mensheid en het sociaal-economische evenwicht in menige landen wereldwijd. Het is zenuwslopend afwachten op de komst van een bevrijdend vaccin.

Sociale onlusten in de Verenigde Staten van Amerika, die het gevolg zijn van discriminatie, gekoppeld aan eeuwenoude raciale vooroordelen en een soms blinde, politionele overreactie, waarbij sommige burgers, weliswaar meestal niet onbesproken, verwickeld zijn in menige schietincidenten en soms schandelijk letterlijk 'snakken naar adem' met vaak een fatale afloop, vonden een nieuwe uitlaatklep voor een groeiende opwelling van frustraties, aangewakkerd door een allesvernietigend -, radicaal discours van anarcho-libertariërs, geschiedenisvervalsers, haatpredikanten en betweters van alle pluimage: "de Westerse beschaving, bovenal het 'koloniaal verleden' en de haast als des duivels afgeschilderde en verguisde Belgische Koning Leopold II moeten er aan geloven !"

Een blinde beeldenstorm zaait onrust over het Westen. Geen monument, standbeeld, borstbeeld, naamplaat blijft onbesproken. Zovele fundamenteën en bouwstenen van onze beschaving worden willekeurig opgeblazen, niet enkel figuurlijk, door een hysterische massa, weliswaar een minderheid, maar die er vaak in slaagt met de laffe medeplichtigheid van zwakke of populistische politici en andere mandatarissen de mond te snoeren van de zwijgende meerderheid, die met recht en reden de mening is toegedaan dat niet alle wilde vuren zonder meer 'heilzaam' zijn.

Heel wat 'radicalen' blijven doof voor elk zinnig tegensprekelijk debat, negeren bewust de geschiedenis, menige feiten en bovenal de 'contexten'.

Tegen de vele foute associaties en caricaturale analyses, eisen wij recht op antwoord (!), meer bepaald in het Belgische paradigma, teneinde het koloniaal verleden en in bijzonder de figuur van koning Leopold II op een eerlijke, wetenschappelijke wijze te bestuderen en te analyseren, omzichtig en respectvol voor alle historische feiten én contexten.

De Congolezen vormen één gigantisch land en één natie in het hart van Afrika en zulks *bij de gratie van Z.M. Koning Leopold II.* Op 30 juni 1960 kregen zij de onafhankelijkheid haast in de schoot geworpen, zeg maar op een zilveren schaal, zonder koloniale oorlog en zonder dat België een overgangperiode afdwong, na wat oproer en mits één enkele grote rondetafelconferentie te Brussel. Wij hadden inderdaad gewild dat de Congolezen beter voorbereid waren geweest, met de juiste

competenties, een evenwichtig denkpatroon, een gezonde aanpak en organisatie. Onlusten, chaos, opportunistische afscheidingsbewegingen volgden echter elkaar op.

De Belgen in Congo bleven ietwat verweesd achter en hadden vaak het gevoel in de steek gelaten te zijn door politici die toch op zijn minst de indruk gaven haastig het koloniaal gegeven, dat een discussiepunt geworden was, van zich af te willen schudden, a fortiori net voor een zoveelste bijzonder duur tienjaren-investeringsplan.

Zoals de meesten die ietwat een band hebben met Belgisch Congo, te beginnen met de overgrote meerderheid van Congolezen in Congo, en de stilzwijgende meerderheid in de diaspora, deel ik uiteraard niet de hedendaagse, lichtzinnige, eenzijdige en haast dictatoriale 'analyse' van deze koloniale beeldenstormers, die naast een niets ontziende vernielzucht, eisen stellen en de gekste plannen smeden, met het oog op zogezegde welverdiende (?) 'schadevergoedingen'.

De Belgische kolonisatie van territoria en bevolkingen waar men willekeur, barbarij, kannibalisme, oorlog, handenhakkende lokale slavernij en Arabische of gearabiseerde slavernij kende, werd nochtans gaandeweg een model van ontwikkeling en vooruitgang, dat alom geprezen werd tot diep in de vijftiger jaren van de twintigste eeuw. De ontwikkeling van het ganse land werd door de Belgen reeds grondig aangepakt, zowel in overheidszaken als privé-zaken. Een administratie werd opgebouwd. Talrijke infrastructuurwerken zagen het licht, wegen, spoorwegen, zee-, rivier- en luchthavens, ziekenhuizen en talrijke dispensaria, scholen en opleidingscentra, sportstadia, kathedralen en kerken enz. enz. Een bepaalde nieuwe zwarte elite, eenmaal aan de macht in 1960, en weliswaar ook beïnvloed door malafide internationale actoren die eerder, tijdens de koloniale periode, niet hadden kunnen rekenen op inspraak en vrijgeleide, heeft het zienderogen, willens nillens .. 'volledig verknald' !

Het begon allemaal in de tweede helft van de 19^{de} eeuw, in de nasleep van een paar geografische conferenties en de thans zo ophefmakende Conferentie van Berlijn (1884-85). Dit merkwaardig geopolitiek avontuur, een kapitalistisch-industrieel project dat meteen ook een beschavingsoogmerk omvatte, bleek als snel een gevaarlijk gokspel te zijn met meer uitdagingen en valkuilen dan voordelen, die absoluut niet zomaar voor het rapen lagen in soms bijzonder onherbergzame contreien, vaak nog 'terra incognita' .. De wereld was toen vaak nog bijzonder hard, overal, wereldwijd, in de metropolen en in het Zuidelijk halfrond, in de nasleep van de heel uitdagende industriële revolutie, eveneens met het oog op de promotie van de Westerse-, christelijk-humanistische, beschaving, die mits de nodige synergieën in de hand te werken met alle andere beschavingen en culturen wereldwijd, het meest bijgedragen heeft tot de materiële en spirituele welvaart van het merendeel op deze planeet.

Waarom toch denken de actuele relschoppende beeldenstormers niet na in concepten, contexten, paradigma's, kortom 'in de tijdsgeest', toen Belgen meestal heel "goed bezig" waren en zelfs heel voorbeeldig tewerk gingen. (o.c. '*Da mihi Belgas*', Geef mij Belgen, dixit de heilige Franciscus Xaverius o.c. Alexis - M.G. '*La Traite des Nègres et la croisade africaine*', H. Dessain, Luik 1889).

Afgezien van aanvankelijke ernstige misstappen (waarop wij verder terugkomen) gingen de Afrikanen er uiteraard zichtbaar en voelbaar op vooruit en het was niet allemaal roofbouw, zelfs ook niet in de prille jaren van Koning Leopold's Congo-Vrijstaat, toen ook reeds een aanvaardbare overeengekomen prijs betaald werd voor alle koopwaar en natuurlijke rijkdommen. Teneinde pacificatie, unificatie en exploitatie te organiseren ging het er aanvankelijk wel hard aan toe, met name ten overstaan van bevolkingsgroepen die zo graag continu oorlog voerden, mekaar mishandelden, verminkten, levend begroeven, verkochten en zelfs opaten. De kolonist in Congo-Vrijstaat, a fortiori later de 'koloniaal' in Belgisch Congo die zagezegd "s' morgens, s' middags en s' avonds" (sic) slagen uitgedeeld zou hebben aan inheemse medewerkers, zoals Lumumba op verfoeilijke wijze meende te mogen beweren in zijn bijzonder ondiplomatische toespraak van 30 juni 1960, had zeker niet levenslang in het Congolese zadel kunnen blijven... Uiteraard ging het exploiteren van een wingewest met financiële, industriële, commerciële focussen, van meet af aan hand in hand met (1) het opbouwen van een aanvankelijk summiere staatsorganisatie, stap voor stap daadwerkelijk onderbouwd met wetten en reglementen, rechtbanken, administraties, 'law & order', desnoods met de sterke militaire arm én (2) met een beschavingswerk alom, en dit des te meer toen België in 1908 Leopold's Congo-Vrijstaat overnam en er meer middelen en 'human resources' vrijkwamen voor het ontwikkelingswerk, dat tot in de jaren '50 van de vorige eeuw herhaaldelijk wereldwijd geprezen en bekroond werd als de geboorte van een ware '**modelkolonie**'. Gaandeweg, naarmate het beschavingsdeficit in de kolonie verminderde en de kloof minder diep werd tussen het geïndustrialiseerde Noorden en het Zuiden in ontwikkeling, drong het koloniaal model zich minder op als nuttige en zelfs noodzakelijke voorwaarde tot vooruitgang in het Zuidelijk halfrond. Het koloniaal handvest (1908) vermeldde reeds het ultieme doel, met name via beschavingswerk en ontwikkeling, stap voor stap, ook ontegensprekelijk in een zoektocht naar meer 'win-win', de lokale bevolking als het ware tot een hoger beschavingsbesef of dito geweten te willen brengen, met het oog op autonomie en zelfs onafhankelijkheid, mits liefst nog een soort van welwillende band en wisselwerking te koesteren met de (ex)-koloniserende metropool. Dat ondanks de afwezigheid van een officiële apartheidspolitiek, een de facto segregatie bestond in het Congo-bekken, veeleer op basis van nog te overbruggen talrijke socio-culturele verschillen, dan op basis van enkel en alleen noeste rassendiscriminatie, staat buiten kijf en dat dit ervaren werd als vernederend, vooral in grootsteden is een spijtig randverschijnsel waaraan pas traag en met mondjesmaat verandering kwam - 'ons kent ons' geldt overigens nog al te vaak, tot op vandaag, wereldwijd. Het huidige blinde multiculturalisme dat sommigen voorhouden, waarbij nochtans de demografisch sterkere nieuwkomer zijn wil en levenswijze alsmaar meer opdringt, zal moeten wijken voor een zoektocht naar nieuwe-, interculturele evenwichten, gestoeld op respect, te beginnen met respect voor het gastland, diens waarden, talen, gewoonten en uiteraard de lokale wetten en gangbare openbare orde.

Over Lumumba gesproken... Hij is vermoord door de vele Congolezen die hem rauw lustten, hiertoe wellicht ook aangezet door Westerse krachten die zijn aanpak kotsbeu waren, eveneens als gevolg van de chaos, moord en brand kort na de onafhankelijkheidsverklaring. Door zijn wispelturig doen en laten en loze beloftes kreeg hij niet de kans iets op te bouwen en iedereen rond de tafel te krijgen .. Uiteindelijk

heeft hij het zelf verknald .. Geen reden opdat de Congolezen hem zouden afmaken, hiertoe wellicht aangemoedigd van buitenaf door politieke en financiële lobbies met een andere agenda, in de gevaarlijke context van de Koude Oorlog van toen.. Men had hem een katharsis kunnen gunnen, in het buitenland, om met een betere ingesteldheid, met de nodige competenties en juiste attitudes Congo te beheren ... Hij werd een 'icoon van haat' voor sommigen of een 'icoon van verering' voor anderen, terwijl hij noch het één, noch het ander was noch kon zijn. Daarvoor was hij immers niet lang genoeg aan de macht. Daarom bleek hij voor menig een niet langer geschikt om als eerste 'eerste minister ' Congo optimaal te dienen. Hij bleef maar gedurende een paar weken aan de macht, weken die gevolgd werden door vele jaren, decennialang, van willekeur, roofbouw, dictatuur en verval ...

Lumumba heeft dus gefaald in zijn verdienstelijke poging om eenheid te handhaven en te organiseren. Het was allemaal nochtans eerder goed begonnen. Lumumba had reeds herhaaldelijk de Belgische aanpak in Congo geprezen in redevoeringen en in geschriften. Hij bleek de Belgen welgezind zolang hij niet naar die conferentie in Ghana was gegaan en zolang hij nog niet zonder slag of stoot de onafhankelijkheid van Congo zomaar op een zilveren schaal had gekregen, zonder ervoor te moeten vechten in één of andere koloniale oorlog, die men Congo en België wilde besparen. Later werd zijn attitude vereenzelvigd met de weigering om het nieuwe Congo veilig, doorheen een gematigde en onmisbare transitieperiode, de onafhankelijkheid in te loodsen. Steun zoeken bij de Sovjet-Unie was in de toenmalige context eveneens je reinste politieke zelfmoord. De boodschap van Lumumba was niet langer die van de rede, noch van het gezond verstand: (1) ik herinner aan de zinsnede in zijn onverwacht discours op 30 juni 1960 *'les coups que nous devons subir matin, midi et soir'* .. - denkt men dat een kolonist of koloniaal, zelfs in een zo groot land, lang had kunnen aanblijven indien hij zich zo zou gedragen hebben, zelfs ten tijde van Congo-Vrijstaat ?; (2) valse beloften aan de Congolese Jan Modaal die zich soms ging verbeelden dat hij nu de job, het huis, de auto, tot zelfs de vrouw van de blanke man ging krijgen; (3) niet sterk genoeg staan in eigen land om met de juiste overtuigingskracht alle tenoren van de Congolese politiek rondom zich te scharen in de eerste eenheidsregering van onafhankelijk Congo; (4) tegen elk gezond verstand in, niet inzien dat na de politieke tafelronde in Brussel vóór de onafhankelijkheid, een complementaire ronde-tafel conferentie zich opdrong met al wat telt in de zich eindigende koloniale staat, zowel aan de kant van de overheid, als aan deze van privé-actoren, niet in het minst financiële en industriële actoren teneinde met de nodige competenties en in volle sereniteit een vredevolle transitieperiode te organiseren; (5) hierdoor secessies in Katanga en Kasai in de hand gewerkt te hebben - de bedoeling van de secessies was ordehandhaving, het kostbaar industrieel productieapparaat veilig stellen en vanuit die (tijdelijk ?) afgescheiden gebieden gans onafhankelijk Congo stap voor stap in juiste banen leiden met gezonde perspectieven, weg van de gangbare chaos en geweld - ; (6) de muitende 'force publique' op handen gedragen te hebben en ingezet te hebben om duizenden Congolezen te vermoorden in Kasai en Katanga; (7) zich in volle koude oorlog gericht te hebben tot de Sovjet Unie toen de Belgische troepen zich uiteraard genoodzaakt voelden om in Congo te interveniëren als antwoord op chaos, moord en brand, plunderingen en verkrachting van Blanken alom - het geheim dossier over de geweldplegingen in de zestiger jaren moet nu eens openbaar gemaakt worden ..

Kortom andermaal, Lumumba, grote figuur in het Congolese en Afrikaanse pantheon, heeft nochtans gefaald en bleek weldra de minst constructieve eerste - eerste minister die Congo 'rijk' werd. In de paar weken tijd die hij aanbleef had hij iedereen met gezond verstand tegen zich in het harnas gejaagd. De voormalige 'geldontlenende' postbediende, een veroordeelde dief, die andermaal uit de gevangenis gehaald werd, nu na een veroordeling wegens zijn aanzet tot zware rellen in november 1959, mocht 'onderhandelen' aan de ronde tafel in Brussel. Hij werd toch geen held en mocht derhalve niet meer aanblijven en was dringend aan een 'politieke katharsis' toe ... De feiten, die hij rechtstreeks of onrechtstreeks in de hand had gewerkt, waren zo erg dat heel wat mensen hem nu ook fysiek uit de weg wilden ruimen. Op communisten en neurotisch anti-kolonialisten na wou haast niemand meer van die man als eerste minister ..

Was Lumumba een 'gevaarlijke communist' ?

Marx heeft bijgedragen tot de emancipatie van het proletariaat. Er waren nog vele anderen die daartoe bijdroegen. Voor het overige bleek de latere 'toepassing in de praktijk' van Marx's materialistisch maatschappij-beeld en collectivistisch project volledig fout, vrijheidsberovend en vaak crimineel, onder meer door het individu ondergeschikt te houden aan de 'dictatuur van het proletariaat', wat bleek o.a. onder Lenin en zijn opvolger Stalin, warempel een duivelse grootschalige moordenaar, wat de grote verdienste van het Russische volk bij de bevrijding van de wereld van het nazisme flink overschaduwde. Verlichte vormen, op zijn Cubaans, hebben ook geen duurzame en zinvolle toekomst geboden .. Het Chinese model, sedert Deng Xiao Ping gedrenkt in het wereldkapitalisme - China werd de fabriek van de wereld en kende een gigantische exponentiële groei - betekent ontegensprekelijk een sociaal-economische revolutie voor het Chinese volk maar kampt nog met een groot deficiet inzake vrije meningsuiting, politieke democratie en non-discriminatie op basis van heel wat parameters...

Lumumba was wellicht zelf(s) geen communist maar zonder meer een begeesterde 'opportunist', plots volstrekt incoherent en inconsequent, laat staan een 'gevaarlijk man' die heel even uit het politieke landschap diende te verdwijnen ..

Andermaal geen reden om hem definitief 'uit de weg te ruimen' des te meer hem wellicht ook van bij de aanvang veel stokken in de wielen gestoken werden (?)

In dit verband is me dunkt de teruggave best mogelijk van zijn stoffelijke overschotten - één tand (?) - die nog in België achterbleven.

Na hem heeft Mobutu, die nochtans aanvankelijk veelbelovend leek, het andermaal verknald, zoals de meeste Afrikaanse leiders na 1960, tot op heden, des te meer Congo, later Zaïre en vervolgens 'Democratische' Republiek Congo, sedert 1886/1908/1960 en volgende, globaal genomen een demografische explosie kende waardoor de noden van de Congolese bevolking de druk op de Congolese overheid aanzienlijk verzwaren. En nochtans kent de huidige Congolese diaspora wereldwijd, nu meer dan ooit, talrijke competenties, talenten en vakexpertise alom die echter nooit of zelden in eigen land werden ingezet.

In de vijftiger jaren waren er inderdaad nog weinig zwarte competenties op topniveau paraat. Lovanium, modeluniversiteit voor gans Afrika, werd wat laat opgericht .. Het ontwikkelings - en beschavingswerk was zonder meer zo gigantisch dat men inzake onderwijs gekozen had voor een minimale scholing van een maximaal aantal Congolezen, eerder dan in te zetten op het klaarstomen van een hoogopgeleide elite met leiderschapscapaciteiten.

Voorts, kwam de kritiek vaak uit de hoek van de jaloerse mogendheden die dit wingeest van België altijd zo graag hadden willen 'ontfutselen', omwille van het koper, kobalt, goud en diamant en zoveel meer, niet in het minst uranium, dat tijdens de tweede wereldoorlog strategisch geworden was, en des te meer in daaropvolgende koude oorlog, gekenmerkt door een internationale wapenwedloop.

Spijt...

Ja, onze politici hebben vaak gefaald en hebben het allemaal verprutst. Ze hebben veel te snel en al te gemakkelijk Congo onafhankelijk verklaard, zonder een echt plan... Maar hadden ze nog een alternatief ? Het was te laat... Het plan van Jef Van Bilsen was ook niet meer aan de orde.

En ja (!), de weduwe van die in 1960 laf vermoorde altruïstische André Ryckmans, die het nochtans echt goed meende met de Congolezen, had gelijk toen ze de vraag opperde in die controversiële jongste Vlaamse tv-serie over de kolonie of het uiteindelijk wel zinvol was dat men daar, naar het Congobekken is gegaan om er de beschaving te brengen... !?

Maar wat hadden zij er zelf 'van gebakken', de bevolkingen in Midden-Afrika, indien wij er niet waren geweest? Was Afrika een Islamitisch wingewest geworden, volledig leeggemolken door de Oosterse slavenroute ?

En wat met al die natuurlijke rijkdommen die onbeheerd bleven of slecht ontgonnen ? De 'goddelijke voorzienigheid' heeft die rijkdommen toch niet enkel aan hen alleen willen 'schenken' (?) ..

Hoop doet leven en mits de juiste wisselwerking tussen Noord en Zuid, na 60 jaar dekolonisatie-bedrog en malafiede lokale en internationale actoren, die ten tijde van de kolonisatie nooit 'aan de bak' hadden kunnen komen, kan het allemaal nog goed komen met de juiste wisselwerking en ontwikkelingssamenwerking, nieuwe vormen van coaching en consultancy met oog voor 'ownership', duurzaam en goed beheer.

Koning Filip heeft zijn spijt betuigd - 'OK', het zij zo, en wel zijn "diepste" spijt...

En wie (?) gaat zich nog verontschuldigen voor de vele Blanken die het slachtoffer werden van plundering, die verkracht en vermoord zijn in Congo .. zich 'verontschuldigen' .. tot onlangs nog voor die onthoofde VN-gezanten in Kasai (?) of in stukken gehakte burgers in de streek van Beni, bovenal voor de vele Congolezen die met miljoenen (!) gestorven zijn door oorlog, blind geweld, ontberingen en ziekte in Congo, en dit alles sedert 30 juni 1960.

Waarom erger ik mij zo aan de huidige beeldenstorm .. Waarom kocht ik twee jaar geleden, toen ik meer dan ooit een wind van haat zag aankomen, nog een kleine maar fraaie bronzen buste van Koning Leopold II ? Het is gewoon mijn buikgevoel. Niet

alleen omdat ik ietwat amateur-historicus ben maar ook omdat ik in Congo geboren ben, al ben ik er niet grootgebracht. Ik zag het levenslicht onder de Evenaar in maart 1960, in een klein provinciepostje als tweede kind en eerste zoon van Belgen die uit hun Belgisch Luxemburg in Kasai huwden en er als agent voor de Forminière een zinvol bestaan probeerden op te bouwen. Mijn ouders hebben daar geen fortuinen verdiend en gelukkig had mijn vader in juli '60 zijn gezin in veiligheid gebracht want mijn moeder en mijn twee jaar oude zus zouden misschien '...' ondanks een voorgeschiedenis van normale contacten met de inheemse bevolking.

Als Gentenaar moest ik deze zomer lijdzaam toezien hoe het enige borstbeeld van Leopold II aan het Gentse Zuidpark verwijderd werd met de medeplichtigheid van de huidige 'liberaal-groene' burgemeester (tot wellicht grote schande van zijn betreunde grootvader zaliger..). De monumenten in Gent bleven nochtans lang bespaard van de uit de Angelsaksische wereld overgewaaide media-hetze, anti-koloniale haat-campagnes, het aandringen voor het soms fantaisistisch herschrijven van de nationale en koloniale geschiedenis in een anti-Westerse hersenspoeling, die blijkbaar de trend geworden is, ondermeer bij heel wat NGO's en de nieuwe 'Groene Khmers', die overigens een beaat en blind multiculturalisme promoten in plaats van een evenwichtige 'interculturele' aanpak, met respect voor éénieder, te beginnen met de waarden die gelden in het gastland, en met het oog op de volwaardige integratie, zoniet assimilatie van alle 'toegelaten' migrantengroepen.

In Gent nam men aanvankelijk genoeg met een *modus vivendi* die thans verbroken is. Enerzijds werd niet geraakt aan de monumenten, anderzijds werd een bord aangebracht waarin er op gewezen werd dat het koloniale avontuur niet steeds vredevol of zonder slag of stoot verlopen was. Alles is nu weg, beeld en bord .. Enkel het ster-monument, de zgn. 'Congo-ster' uit 1936, blijft verweesd overeind met de namen van een zestigtal Gentenaars die in Congo-Vrijstaat gesneuveld zijn. In 1955 werd het fraaie borstbeeld van Koning Leopold II, een kunstwerk van Geo Verbanck op een mooie zwartmarmere plaat, geschonken op privé-initiatief van de Gentse Internationale Jaarbeurs, ter gelegenheid van de tiende jaarbeurs in Gent. Een privéschenking ! Men mag zich terecht afvragen of er door het Gentse stadsbestuur, onder invloed van een nepcommissie die het straatbeeld wenst te 'dekoloniseren', gepeild werd naar de diepere wens van de Gentenaars, naar de wil van de schenkers en naar deze van hun erfgenamen, de organisatie 'Flanders Expo' (?)

Waarom (?) staat Koning Leopold II überhaupt nog symbool voor het 'wereldkolonialisme', waarom moet hij, zegmaar hij alleen of voor vele anderen, opdraaien voor alle mindere daden en zelfs zwarte bladzijden uit vervlogen tijden en die inderdaad ook soms gepaard gingen met de expansie wereldwijd van de Westerse beschaving, die nochtans ontgensprekelijk alom ook ontwikkeling heeft gebracht ?

Periodes, feiten en contexten werden nooit zo vaak en zo intens schromelijk verward met medeweten, zegmaar medeplichtigheid van 'historici'. De slingerbeweging draait volledig in de andere richting .. Op zoek gaan naar een evenwichtige gulden middenweg zou onze vorsers en analisten sieren.

Er waren vele vormen van kolonialisme in de geschiedenis en er waren talrijke koloniserende mogendheden met eigen accenten.

Geen enkele beschaving kwam tot stand zonder 'fusie', 'acquisitie', 'kolonisatie' enz. van grondgebied en vaak ging dit gepaard met onderwerping en geweld ten dienste van een project van eenmaking en ontwikkeling. Tijdens het zogenaamde 'Ancien Régime', was het kolonialisme in Amerika en in de Caraïbische eilanden grotendeels gestoeld op de zogenaamde 'driehoeksvaart' en niet in het minst op de verfoeilijke slavenhandel om de winst uit de koloniale suikereconomie te optimaliseren. Later, in de 19^{de} eeuw, ging Koning Leopold II ook op zoek naar een kolonie voor België, en na veel omzwervingen wereldwijd viel zijn oog op het Congobekken, dat 'koloniseerbaar' bleek, d.w.z. dat weinig of geen staatsorganisatie kende, geen of weinig weerstand bood, geen of weinig ontwikkeling: men kende er wiel, noch geschrift. Wat men er al te goed kende waren veelvuldige tribale oorlogen, feodale willekeur en brutaal geweld, slavernij - lokale vormen van slavernij en lijfeigenschap en vooral de beruchte Oosterse slavenroute -, kannibalisme enz. Het uitgangspunt van Koning Leopold II hierbij was, in tegenstelling tot eerdere vormen van kolonialisme bedreven door de Spanjaarden, Portugezen, Nederlanders, Engelsen en Fransen, ... : de bestrijding van (1) de lokale slavernij en willekeur (cfr. terzake het inspirerend betoog van de Franse kardinaal de Lavigerie : 'kleurlingen zijn ook mensen, schepselen van God' ..) en de strijd tegen (2) de Arabische-Swahili slavernij, die zogenaamde Oosterse slavenroute, waarvan wellicht meer dan 15 miljoen Afrikanen het slachtoffer werden, eeuwenlang, met bitter weinig nabestaanden om erover te getuigen want het castreren van mannelijke slaven was blijkbaar een vaak voorkomende praktijk bij de Arabieren, in tegenstelling tot de zgn. 'Afro-Amerikanen' die vele nabestaanden kennen.

Het Congolese 'avontuur' bracht Leopold II op de rand van het bankroet, maar dankzij de plotse vraag naar rubber werd alles anders ... In zijn Congo-Vrijstaat werd reeds aardig wat geïnvesteerd om het land te bezetten, te pacificeren en één te maken, en voorts om het grondgebied stap voor stap tot ontwikkeling te brengen. Toch bleef het in een eerste stadium hoofdzakelijk bij vluchtige aankopen die door sommigen vaak werden bestempeld als roofbouw. Nochtans werd telkens een overeengekomen prijs betaald voor koopwaar allerhande. Zonder meer een rooftocht was het dus niet. Plantages en echte ontwikkeling kwamen stapsgewijs tot stand. Indien de opbrengsten van het koloniale avontuur aardig wat zullen meevallen voor sommigen, dan neemt dit niet weg dat de kost voor de ontwikkeling alom weldra gigantisch was. Ontegensprekelijk werden in de prille jaren misbruiken gepleegd, des te meer naar onze huidige ethiek, militaire normen, bedrijfsmaatschappelijke maatstaven, en humanitaire waarden van deze tijd en hoofdzakelijk, zoals achteraf bleek, in de rubberwinning en wel door twee Antwerpse bedrijven, waarvan een groot deel van het kapitaal Angelsaksisch bleek te zijn ('L'Anversoise' en 'Abir'). Sommige zwarte 'capita's', een soort van lokale opzichters, pasten desnoods typische Afrikaanse lijfstraffen toe, tevens Arabische slavenpraktijken, waaronder handenhakken .. Ontzet door alarmerende berichten en door een campagne van haat en afgunst, stuurde Leopold II een internationale onderzoekscommissie naar Congo. De haatcampagne kwam ondermeer van Angelsaksische kant. Immers sommige Britten hebben nooit verteerd dat Katanga hen ontglipt was, ten voordele van het kleine België, en niet in het minst ten voordele van de zoon van de aangetrouwde oom van hun Koningin

Victoria, Keizerin van Indië.. Cecil Rhodes wenste immers 'van Kaapstad tot Kaïro', alover Katanga één groot Brits-Afrikaans imperium te vestigen, met de controle over de zogenaamde 'copperbelt' of koperrijke gebieden in Katanga, Congo, Zambia enz. In de dertiger jaren zou de Britse diplomatie van de falende minister Chamberlain zelfs, net voor hij door sir Winston Churchill deugdzaam vervangen werd, de Congolese provincie Katanga van het neutrale koninkrijk België aan Hitler aangeboden hebben, de dictator die inmiddels in Nazi Duitsland de plak zwaaide. En weldra bleek Congo-Vrijstaat toch niet meer die vrijhandelszone te zijn die vrij toegankelijk had moeten blijven voor alle vreemde, dus niet-Belgische, plundersaars en slavendrijvers ...

Koning Leopold II wordt thans door radikalen afgeschilderd als een 'Hitler', tot zelfs 'nog erger dan Hitler'. Dit is je reinste onzin. Dit is factueel en juridisch fout ! De vergelijking met Hitler, dictator, zelfverklaarde rassenhater en volkenmoordenaar, is schandelijk. Leopold II was nooit 'genocidair', evenmin willens nillens een massamoordenaar.

Er was geen officiële, noch officieuze uitroeiings'*politiek*'. Nooit heeft hij bevolkingsgroepen zonder meer willen 'uitmoorden' op basis van ras, afkomst of religie of wat dan ook. Men kan hem dus geen genocide aanmeten. Hooguit werd de militaire onderwerping van een aantal dorpen of stammen bij wijze van vergelding georganiseerd met het oog op éénmaking en pacificatie, zoals wel vaker in de harde tijden die men toen kende.

Derhalve tegen de Angelsaksische populist, Adam Hochschild, zelfverklaarde historicus en geschiedenisvervalsers, zeg ik al jaren:

<H.M. King Leopold II was never 'chopping off' hands, but he was desperately 'shopping for' hands, sourcing labour, even in China in order to develop 'his' Congo, such as for building the first railway> ...

Leopold II was de constitutionele Koning van een volgens de maatstaven van toen 'modern' België, met een grondwet die model stond wereldwijd, tot in het Japanse keizerrijk.

Hij was 'een Keizer voor Afrika' met inderdaad veel macht in het Congobekken maar waarvan hij geen misbruik wenste te maken. Daarvan getuigen in de prille jaren van Kongo Vrijstaat, zijn staatsorganisatie, vele wetten en reglementen. Indien hij enkel op blinde rooftocht had willen gaan, had hij dan zoveel tijd en geld geïnvesteerd in het organiseren van 'zijn Congo' ?

In het Congo-bekken is hij enigszins 'overweldigd' geweest door de gigantische taak en de vereiste middelen, financiële voorwaarden en mankracht. Voorts kon hij in 'real time' ook niet overal aanwezig zijn en alles organiseren, controleren en in juiste banen leiden, zoals bijv. met betrekking tot de nieuwe, dringende vraag van de industrie naar rubber. Hij kreeg zelf nooit de kans naar Congo te reizen, net als Koningin Victoria, keizerin van Indië, nooit naar Indië voer.

Afgehakte handen ? Het is niet de bedoeling een lugubere statistiek op te maken van het aantal afgehakte handen, van dode of daarentegen nog levende mannen, vrouwen, ouderlingen, kinderen (?) Sowieso weet niemand het precies. Feit is dat het merendeel, zoniet alle handen afgehakt werden door Afrikanen volgens de gangbare

lokale praktijken in opdracht van hun opperhoofden of bovenal door toedoen van Arabische of gearabiseerde slavendrijvers ('sharia' praktijken, tot op heden schering en inslag overeenkomstig bepaalde Arabische 'tradities'). Wel kwamen twee Antwerpse privé-bedrijven in opspraak, ABIR en ANVERSOISE, overigens met internationaal aandeelhouderschap, die bij de oogst van wilde rubber in de huidige Congolese Evenaarsprovincie misbruik gemaakt hebben van de lokale bevolking met het oog op het halen van productiequota's. Hierbij zou sprake geweest zijn van dwangarbeid, wat nochtans bij decreet door Leopold II uitdrukkelijk verboden was. Militaire staatszaken en privéonderneming waren wellicht sterkt verstrengeld in Congo Vrijstaat. Welke precies de link was met het zinvol gebruik van munitie door zwarte capita's of 'soldaten' dat op de één of andere manier diende bewezen te worden d.m.v. van de afgehakte handen van 'dode' weerspannige Congolezen, blijft mij onduidelijk. Koning Leopold II heeft in ieder geval een onderzoek bevolen en heeft nooit dergelijke praktijken voorgeschreven of zou die nooit goedgekeurd hebben.

De 'Pax Belgica', net als de Pax Romana of eender welk ander beschavingswerk wereldwijd, had uiteraard ook wel een prijs ..

Indien bij pacificatie en unificatie van territoria en bevolkingsgroepen in Congo de meeste stammen, hun opperhoofd op kop (*'les chefs médaillés'* ..), best genoeg namen met de nieuwe koloniale orde die op komst was, waarbij heel wat onder hen eindelijk bevrijd werden van eindeloze stammetwisten, bloedige oorlogen, slavernij en andere vormen van barbarij en lijfeigenschap, dan neemt dit niet weg dat sommige stammen toch nog een tijdlang weerstand boden, niet in het minst die stammen die baat hadden bij oorlogvoering, feodale heerschappij en vooral de lucratieve slavenhandel .. Anderzijds bleven de aanval op - en vernieling van blanke nederzettingen en de moord op blanke militairen en hun zwarte soldaten, die gedood, verminkt of opgegeten werden, nooit zonder gevolg.. Strafexpedities werden dan georganiseerd, dorpen werden soms platgebrand en hun bevolking onderging de gangbare lokale vergeldingsacties.. Voorts duldde de militaire discipline uiteraard geen mouterij. Dit was het lot van elk unificatieproces in alle beschavingen wereldwijd, een noodzakelijke voorwaarde voor de vorming van staten over een tijdspanne van soms meer dan duizend jaar.

Toen in 1908 Congo-Vrijstaat een Belgische kolonie werd, werd de weg geëffend naar een systematische en wetenschappelijke ontwikkeling van het land, in alle materies en gebieden. In menig opzicht bleek de Belgische kolonisatie hierbij voorbeeldig in de wereldwijde context van toen, ondanks 'de facto' rassensegregatie, die nooit een officiële apartheid's-politiek' was zoals voor lang nog in Zuid Afrika en die zeker niet de vergelijking tart met de Franse vroegere 'Code Noir' tijdens het Ancien Régime (op zich toen al een vooruitgang; immers hoe cynisch het ook moge klinken: men mocht niet langer meer eender wat doen met zijn 'slaaf' of 'zijn zaak' ..). Overigens bij ons leefden ook lang socio-culturele en socio-economische stratificaties en een pseudo-kastensysteem, in de zin van 'ons kent ons' ondanks de christelijke meritocratie ... Voorts was er niet langer roofbouw maar effectieve ontwikkeling alom, wel niet steeds op grond van een echte 'win-win' .. Tijdens de koloniale periode was er ten minste nog een 'tuinier om alles te onderhouden' en niet enkel om vruchten te plukken, terwijl die wel zondermeer geroofd zullen worden, zonder onderhoud en ontwikkeling van de

'tuin', na de onafhankelijkheid, en door toedoen van corrupte lokale politici en malafide internationale actoren, die tijdens de koloniale periode nooit hadden mogen opereren in een welvarende koloniale context omdat zij nooit de strikte koloniale regels rond het beheren en ontwikkelen van uitgedeelde concessies hadden kunnen of willen opvolgen, evenmin respect hadden kunnen opbrengen voor de lokale gewoonterechtelijke regels en voor de rechten van de lokale bevolkingen die rustten op communautaire gronden. Mogelijke vormen van dwangmatige uitnodiging om deel te nemen aan het ontwikkelingsproject waren niet echt meer aan de orde toen het Koninkrijk België Congo overnam. Wat dat betreft, stel ik vast wat bij ons gold in België en in Europa in de prille jaren van de industriële revolutie en meer bepaald ten tijde van de conferentie van Berlijn, toen Leopold II het beheer van het Congo-bekken verwierf. Wat was het socio-cultureel gewicht, de socio-economische- en politieke inspraak van de oertollige plattelandsbevolking die in de 19de eeuwse periode de nieuwe fabrieken vervoegden in de steden ? Het was letterlijk '*marche ou crève*' ! Overigens, pas na het bloedbad van de eerste wereldoorlog werd het enkelvoudig stemrecht voor mannen ingevoerd (één volwassen man, één stem; vrouwen zullen pas kunnen stemmen vanaf 1948) en pas na de tweede wereldoorlog organiseerde men stapsgewijs de sociale zekerheid. Tot in de jaren 1960 schoot de Belgische sterke arm nog op stakende mijnwerkers in Wallonië. M.a.w. de wereld was heel lang, heel hard en zelfs wreed. België, niet bepaald een arm land, maar reeds aardig rijk, nog voor het Congo-avontuur - de Engelse industriële revolutie nam op het Europese continent het eerst voet aan wal in België, omwille van de aanwezigheid van steenkoolmijnen en ijzerertsen, dus metaalverwerkende nijverheid; cfr. John Cockeril, stoomaandrijving, stoomtrein enz.. - werd meestal en terecht bestempeld als een modern land, alom vooruitstrevend, 'democratisch' en voorbeeldig met een moderne grondwet. Het Belgisch Koloniaal Handvest (1908) bepaalde trouwens dat men stap voor stap de kolonie via ontwikkeling naar de onafhankelijkheid zou loodsen. Weliswaar niet noodzakelijk te snel en voor sommigen liefst zo laat mogelijk.

Kolonialisme is een vorm van economische ontwikkeling, met inbegrip van exploitatie van natuurlijke rijkdommen en met de gewillige of gedwongen medewerking - hoe kon het anders ? - van 'autochtone' bevolkingsgroepen, die niet meer van onze tijd is. In bepaalde verleden contexten kan men er begrip voor opbrengen en kan men het best verantwoorden.. Er zijn veel verschillende vormen van kolonisatie. Wij Belgen zijn hier veel eerder, toen we nog Kelten waren, ook gekoloniseerd geweest door de Romeinen Dit bleek uiteindelijk een heilzame 'inbreng', op weg naar ontwikkeling en vooruitgang... Vanuit een luie stoel anno 2020 het Belgisch koloniaal verleden afbreken, wellicht niet in het minst met de steun van de 'Belgicide' NVA - en nochtans is het België van 1830 met een duizend jaar oude voorgeschiedenis, niet meer, (noch minder) 'kunstmatig' dan éénder welk ander Europees land ..- is veel te gemakkelijk, bijzonder laf en gaat vaak gepaard met geschiedenisvervalsing en brainwashing van vooral een naïeve, zeg maar domme, verwende en verwaande jeugd die sowieso geen geschiedenislessen meer krijgt met oog voor contexten en het leggen van verbanden, hierbij aangedreven door een harde kern radikaal linkse en populistische groeperingen, journalisten, NGO's en zogezegde geschiedenisprofessoren, die zo graag alle bouwstenen, fundamenten en monumenten van de beschaving, en liefst de Westerse, willen afbreken in een masochistisch zelfmoordbedrijf.

Dankzij het grondig Belgisch wetenschappelijk onderzoek en onze museale collecties hebben Afrikanen thans de gelegenheid om aan te knopen met getuigenissen van hun rijke geschiedenis en cultuur, in hun diversiteit, vele mooie en ook akelige aspecten. De koloniale enscenering kon soms beter. Daarvan getuigen de koloniale dorpen ten tijde van de internationale koloniale tentoonstellingen, waar 'inboorlingen' werden opgevoerd als éénder welke voor attractie toen, met een typische blanke superieure en vernederende houding ten overstaan van Afrikanen die geen vergelijking vindt in het sublieme Bokrijk bijv. of nog in Gallo-Romeinse kampen of prehistorische schouwspelen en andere (folkloristische) reconstructies van historische dorpen, laat staan in huidige gekke televisie-programma's zoals poedelnaakt, 'back in the wild'..

Het huidige Afrika-museum van Tervuren is schitterend gerenoveerd en naast het enig traditioneel en stijlvol oud museum-paleis staat een mooi modernistisch gebouw .. Wel vindt men niet alles terug ... Van de heel didactische en wetenschappelijke museale opstelling van weleer blijft niet veel meer over. Heel wat verhuisde wellicht naar de reserves (?) Men koos blijkbaar eerder voor een 'sfeer'- of 'thema'-museum om vooral de Afrikaanse diaspora te paaien (?) Voorts koos men ervoor heel wat beelden, die nochtans me dunkt absoluut niet 'racistisch' ogen, te verwijderen en ergens in een zaaltje op een hoopje bijeen te brengen en af te schilderen als de uitdrukking van schandelijke kolonialistische kunst .. (?!)

Dat de reserves van Tervuren heel wat in petto hebben staat buiten kijf, ondermeer voor bruikleen, voor zover het nieuwe museum in Kinshasa naar de jongste maatstaven zal worden geopend en beheerd met alle politieke en wetenschappelijke garanties rond goed beheer en met de zekerheid dat de objecten en artefacten er veilig in ondergebracht zullen worden, zonder plots te verdwijnen in één of andere internationale zwendel in kostbaar of zeldzaam kunstpatrimonium.

Derhalve zolang de rechtsstaat afwezig blijft in landen van het Zuidelijk halfrond, kan er geen sprake zijn van onvoorwaardelijke terugkeer van ethnische rijkdommen en artefacten die moeizaam werden gekregen, aangekocht, soms misschien inderdaad zonder meer als buit meegenomen, terwijl nergens de lokale bevolkingsgroepen zo grondig en wetenschappelijk bestudeerd werden als in ons vroeger museum van Tervuren voor Midden-Afrika, waar overigens, zo blijkt uit bezoekcijfers, a priori weinig Afrikanen echt om gaven, evenmin als voor het Lumumba-standbeeld in Kinshasa trouwens. Azen zij in België liever op brute macht, geld en voordelen dan op echte democratie en goed beheer in hun thuisfront, desnoods door middel van een heilzame (r)evolutie ..?

Gelukkig is er nog een museum in Namen met mooie collecties die op een traditionele manier tentoongesteld worden in de voormalige Lancierskazerne.

Voorts dient te worden vermeld dat de boekhouding van Belgisch Congo gescheiden was van die van het Koninkrijk België. De vele *overheids*inkomsten, dividenden, deelneming in de winst op participaties in de door de koloniale staat in erfpacht verleende concessies aan privé-bedrijven en industriële groepen werden in Congo bedachtzaam geïnvesteerd. Vaak zal België nog toeschieten voor het veelzijdige infrastructuur- en beschavingswerk. Later werd de 'portefeuille' wijselijk

toevertrouwd aan Tshombe, toen heel even maar eerste minister. Wat hebben de mensen van Mobutu ermee aangevangen ? Om nog te zwijgen over de Zaïrianisering, de rampzalige nationalisering van de economie... En als de internationale beurskoersen voor 'commodities' kelderden, ging alles snel bergaf, mede onder invloed van incompetentie, wanbeheer en tribalistische roofpraktijken. Desalniettemin gingen sedert 1960 honderden miljarden naar Congo, onder de vorm van ontwikkelingshulp, schenkingen, leningen, schuldvermindering enz. Daar werd uiteindelijk heel weinig duurzaam mee omgesprongen en dat is des te meer een schande als men het wanbeheer tegen het licht plaatst van bijv. de pientere investeringen, gewikt en gewogen, van de koloniale staat en het ontwikkelingswerk alom van de concessiehoudende industriële groepen en talrijke privé-bedrijven, en niet in het minst van de christelijke Kerken, bovenal het gigantisch beschavingswerk van de vele Rooms-Katholieke missionarissen. Het wordt tijd dat men over het 'contentieux' zou praten, menen sommigen... in welke richting dan wel ?

Over de radicale beeldenstormers

Het kortzichtige gedachtengoed van de huidige radicale beweging leidt tot de hysterische afbraak van alle hoekstenen van de beschaving en tot het herschrijven van de geschiedenis door vaak arrogante nietsnutten die hier als het ware de plak willen zwaaien, terwijl zij de moeite niet doen om zich te verdiepen in geschiedenis, de contexten en uitdagingen van weleer.

Ik ben niet vooringenomen of gehersenspoeld zoals het beeldenstormersvoetvolk van deze tijd. Ik heb enkel oog voor 'de waarheid' ! Thuis sprak men niet of zelden over Congo. Mijn moeder kreeg soms nachtmerries over de vlucht uit Congo, weg van het brute geweld dat er zat aan te komen en waarvan mijn vader, een tijdje alleen achtergebleven zonder zijn gezin, getuige is geweest. Vrouwen en kinderen en een paar minder moedige mannen namen het hazenpad, om vooral geen 'collateral damage' te worden.

Waar zijn de huidige, laffe-, 'revisionnistisch'-gebekte radicalen, wanneer men het heeft over willekeur en bloedpartijen in Afrika, tot op heden !?

De niet aflatende kritiek en haatcampagne komt telkens weer uit de hoek van al diegenen die vanuit hun luie 20ste eeuwse of 21ste eeuwse zetel en huidige ethiek nooit zullen bijdragen tot opbouwende kritiek of tot enig stapsgewijs vervolmakingsproject aan het menselijk bouwsel op deze planeet. Voor hen bestaan historische contexten en uitdagingen niet en worden twisten en oorlogen enkel liefdevol beslecht met een kus of een bloem op zijn hoed... of met een dolk in de rug ? Liefde in plaats van 'hun' haat, inderdaad... 'Stap op maar weer met de bloem van het geluk op uw hoed en doe onderweg ook aan anderen goed' is de mooie leuze die op een tegel gedrukt werd bij een schoolbezoek aan het Gentse Don Bosco technisch instituut en die ik koester tot op vandaag. Maar hebben onze vele jonge en oudere helden daarvoor zo bitter hard gestreden en hun leven geofferd voor onze vrijheid, democratie en vooruitgang opdat foute ideologieën, het gespuis van de straat en populistische media de geschiedenis herschrijven ? Waarom moest België bij manier van spreken toen 'katholieker geweest zijn dan de paus' ?

Parlementaire waarheidscommissie

Een allesvernietigende radicale bende onder de 'diaspora', immer opgejut door een blanke haatdragende, links-groene radicale minderheid, neurotische actoren van een antikoloniale geschiedenis, die vaak niet de minste band heeft met Congo, moet dringend terugkomen in het gareel van het gezond verstand. Het zijn overigens Blanken en Zwarten, zestig-, zeventig-, tachtig- en negentig-plussers die in Congo geleefd hebben die aan het woord moeten komen, want zij alleen kunnen met kennis van zaken spreken én getuigen. **Een parlementaire waarheidscommissie in het leven roepen zonder evenwichtig intercultureel en intergenerationeel debat is zinloos.**

<**Black lives matter**> Uiteraard ! Het leven van elk individu, ongeacht zijn afkomst, is oh zo kostbaar. Maar vergist u niet van strijdtoneel. Europa is niet de Verenigde Staten van Amerika, België is evenmin VSA. Met kan begrip opbrengen voor de wrok die Afro-amerikanen, de vele afstammelingen van de Afrikaanse 'importsclaven' in Amerika, koesteren ten overstaan van al degenen die betrokken waren bij de kolonisatie gestoeld op driehoeksvaart, een koloniale economie waarbij slaven werden ingezet in hoofdzakelijk suikerriet- en katoenplantages. Daarbij waren nochtans niet in het minst de Afrikaanse koningen en stamhoofden betrokken, die hun slaven verkochten, lijfeigenen, krijgsgevangenen en andere bevolkingsgroepen, over wiens leven en dood zij beschikten in hun respectievelijke rijken. De Europese Afrikanen daarentegen stammen voor het grootste aantal onder hen uit de moderne Europese kolonisatieperiode in de 19^{de} en 20^{ste} eeuw, toen de Europese kolonisten, de Koning der Belgen Leopold II op kop, het Afrikaanse continent hebben verkend en ontwikkeld door eerst de hun toegewezen gebieden te pacificeren en één te maken, wat onder meer de hardnekkige bestrijding van de lokale en Arabisch-swahili slavernij veronderstelde. Overigens menig BLM-activist is er zich niet steeds van bewust dat hij of zij afstamt van hoogsteigen Afrikaanse slavendrijvers.

Hoedt u voor het 'BLM' - radicalisme als het niet racisme en discriminatie zinvol bestrijdt, maar eerder inspeelt op de foute verwachtingen van anarchisten en actoren van blind straatgeweld. Hierdoor dreigt het BLM-radicalisme even belachelijk, gevaarlijk en verachtelijk te worden als primaire racistische organisaties die putten uit het VS-verleden van slavernij, terwijl het Belgisch kolonialisme de slavernij in Afrika immer BESTREDEN heeft.

Bij de juiste humanistische aanpak teneinde elke vorm van rassenhaat in een moderne samenleving te bestrijden, lijkt het zinvol te onderstrepen hoezeer elk individu nu vooral moet inzetten op zijn vele troeven, talenten en vaardigheden, eerder dan te focussen op vooroordelen, zoals ras, huidskleur, etnische afkomst of kaste, socio-culturele of socio-economische verschillen.

Conclusie : Koning Leopold II was een moderne vorst met goede bedoelingen, de dirigent van een reusachtig ontwikkelingssymphonie waarbij hij met humanistische inborst wijselijk werd bijgestaan door financiers, 'captains of industry', wetenschappers, ordehandhavers, kolonisten, missionarissen en filantropen. Naast de voorwaardelijke pacificatie en unificatie van het Congobekken, met de nadruk op het bestrijden van lokale willekeur en stammenoorlogen, evenals de bestrijding van de

lokale slavernij en de Oosterse slavenroute, stoelde Leopold's actiekader of paradigma ontegensprekelijk op twee grote pijlers die onlosmakelijk met elkaar verbonden bleven. Enerzijds een modern financieel, industrieel en commercieel exploitatiemodel, dat perfect paste in het toenmalig geo-politiek en geo-economisch industrialiseringsproject van de Westerse metropolen. Anderzijds een veelzijdig wetenschappelijk en sociaal-economisch en sociologisch-cultureel ontwikkelings-model, met respect voor heel wat lokale eigenschappen, teneinde een vaak gigantische beschavingskloof te overbruggen om stap voor stap de algemene welvaart en vooruitgang te dienen van alle stakeholders.

Koning Leopold II was visionair, in alles geïnteresseerd: financiën, industrie, handel, wetenschap, innovatie en techniek, wereldlijke aangelegenheden en zelfs transcendentie, fauna en flora, architectuur, ruimtelijke ordening en stedenbouw, militaire organisatie, ontwikkeling en uitstraling van dit kleine België en zijn bevolking enz.

Onder zijn bewind kreeg het straatbeeld in menig Belgische steden een ander uitzicht, zijn de eerste arbeidswetten gestemd, werd het kiesrecht uitgebreid en werden de eerste Vlaamse taalwetten uitgevaardigd. Weliswaar diende men België en West-Europa blijkbaar nog door twee moordende wereldoorlogen te loodsen om de effectieve politiek participatie van de arbeidersklasse mogelijk te maken en om een door de staat georganiseerde sociale zekerheid te organiseren.

Minerva

Een monumentaal wit marmeren beeld van de godin Minerva domineert de eretrap in het Brusselse Koninklijk Paleis, dat Leopold II grondig liet verbouwen. Dit werk van de Belgische beeldhouwer Fraikin is een allegorie voor vrede en welvaart. "Minerva, Athena bij de Grieken, staat er afgebeeld als krijgshaftige godin van de (ge)rechtvaardig(d)e oorlog, en als de wijze godin van de welvaart en vrede, maatschappelijke orde en beschaving, ambachten en kunsten". (o.c. <https://virtualtour.monarchie.be>) Dit illustreert opperbest het levenswerk van één der grootste Belgische Koningen, één der grootste vorsten van zijn tijd !

Congo is niet meer 'van België' maar de band blijft diep, hecht en oprecht, in weerwil van het huidig polariserend radicalisme.

Leopold II is België én Congo, België én Congo zijn Leopold II; Leopold II 'begraven', is België én Congo 'begraven'.

Bouwstenen en monumenten in ons straatbeeld zijn zoveel zinnvolle getuigenissen die de geschiedenis reflecteren en aldus respect afdwingen, hoe men er ook tegenover moge staan.

Leve België, leve de roemrijke nagedachtenis van Z.M. Koning Leopold II !

Wij moeten en zullen komen tot een nieuwe verstandhouding, met respect, via een echt dialoog, open, inclusief en constructief.

Philippe NICOLAS,

Licentiaat in de Rechten, (Rijks)Universiteit Gent en varia certificaten; thans werkzoekend als ontwikkelaar van internationale commerciële zaken

Geboren in maart 1960, Tshikapa, Kasai, Belgisch Congo, thans de 'Democratische' Republiek Congo

P.S.:

Een bijzonder woord van dank wil ik richten tot De Heer Guido Bosteels, voorzitter van Afrikagetuigenissen, die mijn artikel herlas.

Voor alle geïnteresseerden die meer willen lezen over het onderwerp, verwijs ik graag naar de verenigingen <Afrikagetuigenissen> en <Memoires du Congo>, een zinvolle en betrouwbare bron van informatie die tevens verwijst naar een uitgebreide wetenschappelijke bibliografie.

Afrikagetuigenissen: zetel, Jan van Ruusbroecklaan 15, 3080 Tervuren - afrikagetuigenissen@skynet.be;

Mémoires du Congo: zetel, Hippodroomlaan 50, 1050 Brussel - info@memoiresducongo.be; <http://www.memoiresducongo.be/nl/>